

Класа добрих промена

Генерација студената, а касније кадета Војне академије, која је школовање почела 2005. и 2006. године, према оцима њихових старешина, на прве дужности ступиће спремна да се ухвати у коштац са захтевима професије која на концу реформи система одбране добија нове захтеве и димензије

Потпоручници који су 11. септембра продефиловали центром Београда током четири односно пет година школовања били су сведоци промена које је Војна академија доживела на путу до акредитоване и препознате установе у систему савременог високог образовања. Акредитацијом Војног универзитета тај пут примакао се жељеном циљу. Нови строј официра у јединице носи знање и жељу да то знање развије и употреби. Генерације које остају имаће на располагању низ добрих искустава њихових старијих колега.

Строга селекција

Командант 1. студентског пука потпуковник Саша Алмажан оцењује да су 130. класа логистике и 131. класа КоВ и ВиПВО током школовања веома строго селектоване о чему говори чињеница да око 35 посто уписаних није успело да савлада веома захтевне наставне и ваннаставне обавезе.

– У класу која завршава школовање укупно је уписано 205 кадета, а током четири или пет година на Академији право на школовање, по разним основама, изгубио је 71. Знајући високе критеријуме професора и старешина Војне академије можемо закључити да су момци који добијају официрска звања у потпуности способни да преузму одговорност коју им њихова земља даје – каже потпуковник Алмажан.

Специфичност класе, према речима команданта пука, свакако је чињеница да су се управо ти кадети нашли на Војној академији у моменту када је она почела да се отвара према систему високог образовања у цивилству и да су били мост између „старе“ Војне академије и ове данашње која има потпуно акредитоване студијске програме.

Током њиховог школовања, на снази су била три наставна плана и програма. Један део студената, претежно са логистике, завршио је школовање по НПП-у из 1997. године. Кадети КоВ и ВиПВО

ЧЕСТИТАМО

Први у рангу Потпоручник Никола Фејсов

Рођен у Сомбору, као син официра, од малена је гајио љубав према униформи и војничком позиву. После завршене електротехничке школе у родном граду, 2005. године уписује Војну академију, смер Електронско извиђање и противелектронска дејства. Иако школовање, како каже, није било лако, остао је веран свом опредељењу.

Никола Фејсов је звање првог у рангу Војне академије заслужио про-

сечном оценом 9,73. Тиме је своје родитеље и пријатеље учинио с правом поносним.

Себе види као командира вода, на почетку каријере, али не одриче се науке и верује да ће убрзо наставити докторске студије.

Други у рангу

Потпоручник Иван Тубин

Одрастао је у Београду, у крају где је живело пуно војних лица и то је, према његовим речима пробудило прву жељу да се једног дана бави тим послом.

Одличан ученик београдске „Тесле“ случајно је сазнао за конкурс за упис на Војну академију и пријавио се не слутећи да ће за пет година бити потпоручник електронског извиђања и противелектронских дејстава са просеком 9,51, што га је сврстало на друго место у класи.

У почетку му је, признаје, било тешко да као Београђанин буде на не-

школовали су се по заједничким студијским програмима са Факултетом безбедности, Факултетом организационих наука и Саобраћајним факултетом Универзитета у Београду. Најзад, осморица дипломаца Војне академије школовање су завршили по новом, акредитованом студијском програму – војноелектронско инжењерство, што је омогућено одређеним прилагођавањима НПП-а на њиховом смеру који су првобитно уписали по старом програму – објашњава командант пука.

Пионири реформе

Војна академија се од осталих високих школа не разликује по захтевима наставног процеса већ по начину и динамици стицања знања која су практично неопходна будућим војним старешинама. Зато су кадети 130. и 131. класе извели укупно 47 припремних гађања из 18 оружја и оруђа, пет јединичних бојних гађања из четири врсте наоружања, четири бојна гађања одељењем и два водом, те низ школских, командирских и испитних гађања. Поред тога, завршили су обуку у управљању моторним возилима, обуку у зимским условима и преживљавање у природи.

Своја знања представили су на пет научних конференција у земљи и једној у Чешкој Републици, а 29 кадета имало је

Дипломац из Ливорна

Први официр Војске Србије који је војну академију завршио у иностранству је морнарички потпоручник Вања Проданић. Он је високо образовање у протеклих пет година стицао у Италији. Са звањем мастера телекомуникација и просечном оценом 105 од 110, како се тамо изражава успех, Вања је био први у рангу страних студената на морнаричкој академији у Ливорну.

Љубав према морнарици пренео му је отац, такође морнарички официр, а читава младост проведена на мору одредила је и коначно његову будућу каријеру. После једне године проведене у 129. класи ВА упућен је на школовање у Италију.

После пет година напорног рада, одрицања и учења у иностранству, потпоручник Проданић своја знања подредиће својој домовини.

прилику да путује и упозна колеге из иностранства и њихове војношколске системе у Словачкој, Чешкој, Француској, Македонији, Аустрији, Норвешкој, Италији, Данској и Холандији. Поред тога, данашњи најмлађи потпоручници учествовали су на низ спортских такмичења, остваривши запажен наступ.

Према речима потпуковника Младена Шљивића, команданта батаљона

студената Ваздухопловства и противваздухопловне одбране, класу нових официра Војске Србије чине млади, одговорни и зрели људи који ће заузети своје место у друштву и систему одбране. Према његовом мишљењу, тешко је за сваку класу прецизно одредити шта је одваја од других, јер задовољство које старешине и професори осете када их виде у официрском строју поништава и најмања лоша сећања. Ипак, сматра Шљивић, 131. класа донела је на Војну академију потпуно нову представу односа и поштовања према професорима са цивилних факултета.

Ти су момци, за разлику од генерација уназад, морали да се прилагоде захтевима цивилних факултета са којима је Академија делила студијске програме. Морали су да схвате да је живот, начин учења и полагања испита у цивилству другачији и да многе ствари нису тако прецизно организоване као овде.

Сматрам да су управо из тог разлога кадети заузели став са много више поштовања према организацији Академије и професорима са којима се овде срећу – објашњава Шљивић.

Нови потпоручници су на тај начин отворили врата реформе највише војношколске установе у Србији, а генерацијама које долазе осветлили пут до жељеног циља. ■ Александар ПЕТРОВИЋ

Трећи у рангу

Потпоручник Милош Ранђеловић

У породици Ранђеловић у Житорађи патриотизам је једно од основних моралних начела. Зато Милош није имао дилема и са непуних 15 година уписује Војну гимназију, а потом и Војну академију, смер Артиљеријске ракетне јединице ПВО.

Иако је био веома талентован млади пијаниста, који је већ наступао на концертима и такмичењима, чим је сазнао да је примљен у Војну гимназију одмах је, како каже, повукао документа из средње музичке школе у Нишу у коју је, такође, био примљен.

Снимио Г. СТАНКОВИЋ

ки начин ограничен, али је свако одрицање вредело.

Његова је жеља да настави са научним усавршавањем и себе види као предавача на Војној академији или стручњака на Војнотехничком институту.

Због избора се никада није показао, а жеља да буде трупни официр, командант, како се потајно нада, чувене 250. ракетне бригаде, у њему је расла из године у годину школовања. Са просечном оценом 9,35 понео је звање трећег у рангу.